Dokter van huis

Door P. van der Ven

Met pijn in mijn hart deel ik mee dat ik vorige week ontslag heb genomen bij de Stichting Brabant-Bihor. Uiteenlopende beleidsvisies binnen het bestuur zijn hiervan de oorzaak. Hiermee komt echter geen einde aan mijn inzet voor hulp aan bepaalde instellingen en voorzieningen en aan de armen in de provincie Bihor in Roemenië. In de loop van de jaren heb ik een dusdanig netwerk opgebouwd dat ik via bevriende hulporganisaties door ga met het brengen van bepaalde goederen en met financiële steun van kleinschalige projecten.

Vanaf 2003 was ik werkzaam bij de Stichting Brabant-Bihor en vanaf begin 2006 als secretaris. Bij alle projecten was ik betrokken, maar vanzelfsprekend het meest bij die op medisch gebied. De stichting kwam regelmatig in het ziekenhuis van Salonta, maar vanwege communicatieproblemen met de medisch specialisten kwam hulp daar niet van de grond. Thuis zijn in de medische wereld bleek een vereiste en daarom werd mijn hulp gevraagd.
Het eerste contact met het ziekenhuis in het voorjaar van 2004 staat me nog heel vers in het geheugen. Wat ik daar aantrof was echt met geen pen te beschrijven. De directeur en tevens chirurg leidde me rond en na afloop sprak hij me heel verwijtend toe. Hij zei me: „Heb je genoeg gezien? Al jaren komen jullie hier alleen maar kijken en doen verder niets."
Ik heb me wat ik in dit ziekenhuis aantrof en ook de opmerking van de geneesheer directeur heel erg aangetrokken en ben begonnen met het inventariseren van de behoeften. In de loop van de jaren zijn vele wensen in dit ziekenhuis door ons gerealiseerd. Heel spectaculair was ons beddenproject in het voorjaar van 2006. We hebben toen het hele ziekenhuis en ook het verpleeghuis voorzien van ons door het Máxima Medisch Centrum geschonken bedden, matrassen, papegaaien, nachtkastjes en diverse dozen met onderdelen van de bedden en nachtkastjes.
Op het terrein van het ziekenhuis ontdekte ik in 2005 per toeval een klein verpleeghuis en ook hier zijn we hulp gaan bieden. Samen met de directeur heb ik het Wit-Gele Kruis opgericht en via dit uitleenbureau hebben vele rolstoelen, po-stoelen, douchestoelen, loopkrukken, looprekken, rollators, incontinentiemateriaal, driewielers en scootmobielen tot in de verre omtrek van Salonta hun bestemming gekregen. Het eerste initiatief op dit gebied in Roemenië!
In Salonta werden de eerste jaren ook diverse huisartsen, de ambulancepost, de apotheker en de opticien ondersteund. Sinds afgelopen jaar ben ik een project gestart met de apotheek voor de armen van Caritas Catholica in Oradea. In samenwerking met de Boxtelse apotheken kan een deel van de armen daar rekenen op gratis medicijnen. Vorig jaar ben ik ook gestart met hulp aan een heel noodlijdend ziekenhuis voor kankerpatiënten in Oradea, dat de eerste jaren nog niet kan rekenen op overheidssteun vanuit Boekarest.

● *Peter van der Ven poseert in de Caritas-apotheek in Oradea met apotheker Melinda.*